

JÓVENS A VILA

per Josep Ferrer Llaneras

Parlar dels jòvens o la joventut a Vila pot ser una generalització massa grossa. Dins d'aquest fet ampli que és la joventut, s'hauria de parlar més pròpiament de diversos sectors de gent jove: així tindriem els jòvens eivissencs pròpiament dits, els peninsulars que porten ja temps vivint amb nosaltres, els estrangers residents ací i els estrangers turistes, durant l'estiu.

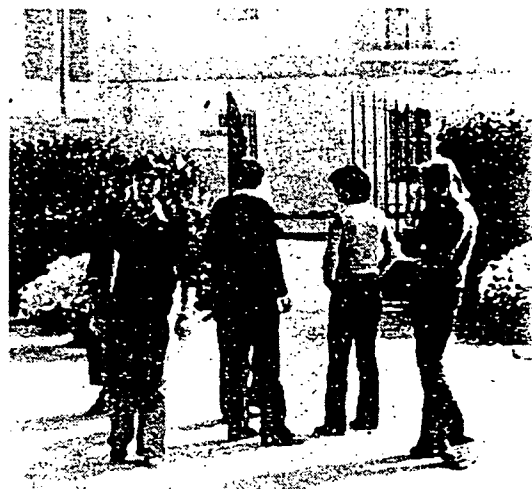
Les relacions entre aquestos quatre sectors no serien molt difícils de descobrir, però no és aquest l'objecte d'aquest article.

Quan parlem de la joventut a Vila hem d'entendre que es tracta dels tres primers grups, sense que això pugui significar mai que cada un d'ells no tingui uns fets específics que el caracteritzin. Així tenim que, dins dels jòvens eivissencs, n'hi ha bona part d'estudiants i bona part de treballadors; en canvi, dins dels peninsulars, la gran majoria són treballadors que ocupen l'escaló més baix dins l'escala social i reben els sous més petits. En tercer lloc, els estrangers parteixen d'unes bases econòmiques molt diferents, ja que en la major part dels casos solen ser treballadors independents dedicats als diversos tipus d'artesania que a Vila es fan i es

venen. A més, aquest grup parteix d'un fet socio-cultural molt diferent del nostre i les seues formes de vida i de comportament, d'alguna manera han influït damunt dels eivissencs i peninsulars.

Ara bé, després d'aquesta breu introducció, potser sigui interessant centrar-nos més concretament damunt de la joventut eivissenca i peninsular i, encara que som conscients que cada una d'elles té unes caraterístiques específiques molt assenyalades, potser sigui més interessant fer una globalització i veure quins són els problemes comuns més importants. Tinguem en compte també que en parlar de peninsulars es tracta d'aquells que porten ja temps vivint a Eivissa, no dels treballadors de temporada.

Per parlar dels problemes dels jòvens a Vila, hauríem de parlar més bé de llocs on es manifestin aquestos problemes. Corrent el risc de ser massa simplistes, podríem dividir-los en quatre camps perfectament delimitats: estudis, esport, esplai i treball. Però dins d'aquest article ens centrarem en els tres primers, no perquè el camp joventut-treball no sigui fonamental, sinó perquè la meua experiència en qüestions de gent jove es dona

preferentment dins dels jòvens estudiants, i per tant existeixen veus més qualificades per parlar-ne.

Dins del camp de l'ensenyament, els jòvens a Vila tenen una col·lecció de problemes, que van des de la manca de llocs a les escoles fins al tipus d'ensenyament que reben. Lògicament hi ha tota una llista de problemes que són comuns als de la resta de l'Estat Espanyol. Podem veure, per exemple, que estam sent objectes receptors de coneixements més o menys interessants que anam ficant dins el nostre cap sense cap treball crític per la nostra part. És a dir, aprenem com a lloros el que ve escrit a un llibre o el que ens diu el mestre o el professor; per tant d'això a sortir de l'escola amb el cap quadrat no hi ha més que un pas.

Per un altre costat, existeix la discriminació econòmica, en el sentit que els jòvenes que queden fora de l'escola són aquells que menys possibilitats de pagar tenen. I com tots sabem, aquest fet és especialment remarcable dins del sector de jòvens peninsulars.

Continuant dins del camp que hem definit com estudi, hem parlat ja d'un ensenyament no crític, però no podem

oblidar una altra característica fonamental: l'autoritarisme dins l'escola, col·legis, Institut, etc. La relació professor-alumne continua sent una relació vertical, els jòvens no tenen veu (i molt menys vot); dins la marxa dels centres escolars, el funcionament ve de dalt i té de ser acceptat tant si vols com si no. Potser algú que llegeixi això es senti temptat de pensar que darrerament han canviat les coses dins algun centre d'ensenyament de Vila, però en tot cas crec que no passa d'una certa tolerància benèvola que en res no ajuda a resoldre el problema i molt menys la seua rel.

Aquestes característiques apuntades fins ara no són pròpies només de l'ensenyament a Vila, sinó que formen part de les característiques globals de tot l'Estat Espanyol, com ja s'ha dit abans; ara bé, n'hi ha unes altres que, encara que derivades de la mateixa rel general, poden tenir un caràcter més local.

Es tracta de la manca de preocupació pels fets específics de la nostra cultura:

no ensenyament de la nostra llengua, de la nostra història, dels nostres costums, de la nostra economia i, en general, de tots aquells fets que formen part del nostre àmbit polític, social o cultural.

Quant a la problemàtica dels esports a Vila podem dir que aquella famosa invitació "contamos contigo", entre nosaltres no s'ha fet realitat.

Quin tipus d'esport fa la gent jove avui a Vila? Podríem contestar dient que el que bonament pot, allà on pot. La manca de preocupació i quasi podríem dir que el cinisme de les autoritats competents, arriben a tal punt que per fer-nos-en una idea basta recordar allò que va dir una d'aquestes autoritats: "Si Ibiza no tiene más instalaciones deportivas es porque no las pide".

En realitat, el problema de manca d'instal·lacions és tant gros i la dinàmica dels grups de jòvens de Vila que estan intentant practicar algun esport, tan forta, que enguany s'han començat a

detectar certs brots de conflictivitat entre alguns nuclis de jòvens. Aquest és un fet que permet pensar que si les coses no canvien, la pròxima temporada els jòvens esportistes de Vila començaran a prendre l'assumpte en les seues mans. És un fet també que inspira certa confiança en el sentit que cada vegada més sectors de la gent jove de Vila estan començant a sortir d'aquest somni de "Coca-Cola" i "sueques", que fa uns anys va començar a la nostra illa.

I per acabar, i encara que l'esport es pugui interpretar com una certa forma d'esplai, podem donar una ullada ràpida a aquest tema, entès com els moments lliures del jove; i tinguem en compte que estam parlant de jòvens estudiants, és a dir, que aquestos moments es converteixen en mesos al cap de l'any.

Referent a aquest aspecte s'ha parlat moltíssimes voltes de la manca, a Vila, de locals i instal·lacions adequades a la convivència i formació cultural extra-escolars dels jòvens. Realment la gent jove a Vila avui en dia es troba ficada dins una dinàmica imposada per cert sector de la invasió turística, o bé, per dir-ho amb altres paraules, bona part de la gent jove a Vila ha adoptat unes formes de comportament que fins fa pocs anys li eren estranyes. Encara que això ha donat com a fet positiu una liberalització de costums i un deixar de costat molts de prejudicis tradicionals, per un altre costat aquestes noves formes de vida, adoptades moltes vegades com a fet folklòric més que com a fet propi, poden haver contribuït a la manca de preocupació socio-política de la gent jove.

Fins ara l'experiència dels moviments associatius de jòvens a Vila demostra que durant l'època d'estiu els jòvens estan molt més esbarrejats i són més sensibles a aquest fet que acabam de dir.

Abans hem dit que no hi ha locals adequats per a la joventut. Hem de dir locals fets per a jòvens i portats per jòvens, perquè locals n'hi ha, i molts; segurament una frase ens ajudarà a comprendre la inflació de bars i la dispresió dels jòvens a Vila: cada colla, el seu bar.

Bé, aquestos són alguns dels problemes de la gent jove a Vila; no s'acaben tots aquí, encara n'hi ha molts més, però no es tracta de fer una recepta. El que cal dir, abans d'acabar, és que els jòvens a Vila no tenen cap ni una manera de participar en cap ni un fet que els afecti directament o indirecta, però això és una característica no específica dels jòvens a Vila, ni tan sols dels no jòvens a Vila, és una característica dels jòvens i no jòvens a tot l'Estat Espanyol, i mentre entre tots no aconseguim una autèntica democràcia i unes autèntiques llibertats, poques coses canviaran per a nosaltres.

JOSEP FERRER LLANERAS

